

Villakhiir on hea tervisega

Villakhiir ehk tšintšilja on väga koheva karvastikuga ning üldiselt hea tervisega loomaliik. Tema kasuka muudab imepehmeks asjaolu, et ühest karvanäp-sust kasvab välja 50–100 karvakest. Seetõttu ei ole tal eriti nahaparasite. Ka kasvajaid esineb harva.

Villakhiire nõrk koht on tema hambad, mis kogu aeg kasvavad ning seetõttu vajavad kulumiseks oht-rasti rohtu ja heina. Villakhiir on osav turnija, aga mõnikord veavad oskused teda alt ja tagajärjeks võib olla luumurd. Seetõttu sobib neile suur ja mitmekorruseline puur. Nagu ikka, kehtib ka siin reegel, et mida suurem puur, seda parem. Miinimumnõue puuri suurusele on vähemalt 0,6 m³ looma kohta. Ronida armastavale loomale meeldib, kui puuris on mitu korrust.

Poest saab osta traatvõrest puure, millel on tavaliselt plastpõhi. Kuid ka ise on võimalik sobiv puur ehitada. Pidage silmas, et puuri oleks hea puhastada ja et see oleks närimiskindel.

Kasvanduste üleni traadist puure kodus kasutada ei maksaks, sest need on sageli liiga väikesed ja traadist põrand on villakhiire tundlike tallaalu-ste jaoks liiga kõva.

Kui villakhiirt ei ole võimalik lahtiselt tuppa jooksmata lasta, võib liikumisruumi suurendamiseks ka mitu suurt puuri ühendada. Ideaalis peaks puuris olema piisavalt ruumi söögi- ja magamistoa ning tualetinurga jaoks. Mida rohkem ruumi, seda rohkem saab puuri sisustada ka ronimis- ja pugemis-kohtadega.

Puur peab olema hea ventilatsiooniga, kergelt puhastatav ja piisavalt suure uksega, et looma ohutult puurist välja võtta. Korruste jaotusel peaks söögitauba olema ülemisel korrusel, et toit väljaheidetega ei saastuks.

Kuidas villakhiirt pidada

Villakhiire puuri põhja võib panna paksu kihi saepurugraanuleid või hõõvlilaaste ja peale raputada veidi heina. Sobib ka muu pisinäriiliste mõeldud allapanumaterjal. Jälgima peab vaid, et allapanu ei tolmaks ega sisaldaks lõhnaaineid.

REPRO

Villahiire toidulaua peab pidevalt olema heina ja oksa, mida närides saab ta hambaid kulutada.

Puuri puhastage nii sageli kui vaja. Vähemalt kord kuus võiks puuri kuuma veega korralikult puhtaks pesta.

Villakhiir vajab oma karva hooldamiseks liivavanne. Tema nahk eritab nõret, mis sarnaneb lamaste lanoliiniga – see aitab vältida naha liigset kuivamist. Selleks et karv nõrega kokku ei kleepuks, pesevad villakhiired end looduses leiduvas peene liiva ja vulkaanilise tuha segus. Ka kodustes tingimustes peab villakhiirele võimaldama keskmiselt kord päevas liivapesu. Hästi sobib villakhiirest veidi suurem anum või kõrgema servaga karp, millesse pange umbes kolmandiku võrra spetsiaalset villakhiireliiva. Liivapesuks ei sobi mingil juhul kassiliiv. Kui muud varianti ei ole, sobib ka peenike mereliiv segatuna veidikese tärglisega.

Osa omanikke hoiab liivakasti pidevalt puuris, kuid mõnede villakhiirte puhul ei ole see hea mõte – nad kipuvad seda kempuna kasutama ja siis liiv enam pesuks ei sobi. Pesu sagedus sõltub looma karvastikust ja ruumi sisekliimast – vähemalt kaks korda nädalas, aga vajadusel kuni ülepäeviti. Allergikud peaksid arvestama, et pesuprotseduuri ajal lendub õhku päris palju liiva, mis võib põhjustada hingamisteede ärritust.

Vahendid puuri sisustamiseks

Heina võib hoida seinale kinnitavas traadist sõimes. Toidukausiks valige laia põhjaga, kergelt puhastatav keraamiline või metallist nõu. Mitmeliikmelises tšintšiljaperes võiks kauss olla piisavalt lai, et kogu pere soovi korral sellest koos süüa saaks.

On ka puuri seina külge riputatavaid kausse – need sobivad selliste villakhiirtele, kel on eba-meeldiv komme oma kaussi pissida. Joogipudel aga vajab sagedast puhastamist ja peab olema kindlalt puuri külge kinnitatud.

Puuris peaks olema üks või mitu pesakasti. Selleks sobib nii paksem pappkarp, aga ka puidust majake. Ajaviitmiseks sobivad jämedamad plasttorud, nii sirged kui nurgaga, millest läbi ronida, maiuseid peita või vahel tukkuda.